

Prezidentas G. Nausėda: Galite prisidėti gera valia

Prez. G. Nausėda ir Diana Nausėdienė prie laisvės simboliu tapusio varpo – Liberty Bell, kuris pirmą kartą suskambėjo pranešdamas apie pasirašytą Nepriklausomybės deklaraciją.

Pasitinkame Prezidentą! Viduryje – straipsnio autorė Laima Vincė.

Specialiai „Draugui“ iš Philadelphijos

Trys dienos šypsenų ir pakilių nuotaikos trijų tūkstančių lietuvių draugijoje Amerikos nepriklausomybės lopšyje – Philadelphijoje. Taip XVI Šiaurės Amerikos lietuvių tautinių šokių šventę prisimins Lietuvos pirmoji pora – Prezidentas Gitanas Nausėda ir jo žmona Diana.

„Taikus ir džiaugsmingas triumfas tautos, kuri, net ir pasklidusi po visą pasaulį, išlaiko nesutraukomus bendros istorijos, kalbos ir papročių saitus“, savo „Facebook“ paskyroje rašė Prezidentas. Pasibaigus šventei, su Prezidentu **Gitanu Nausėda** pasikalbėjo rašytoja **Laima Vincė**.

Kokie Jūsų įspūdžiai iš Šokių šventės?

Nepakartojamas įspūdis, kuomet susirenka lietuviai iš įvairių Jungtinių Amerikos Valstijų kampelių, o taip pat ir iš Lietuvos – Vilniaus, Klaipėdos, Kauno. Tas buvimas kartu šokio, dainos ritmu – jis suvienija ir nuteikia tikrai labai pakiliai. Kojos pačios kilnojosi viso koncerto metu, o po to mes nebeiškentėme – atsistojome ir ėmėme skanduoti, kėlėme Vytį ir didžiavomės šiuo momentu, šia minute. Aš manau, kad įdėtas didžiulis darbas – tiek organizacinio komiteto, tiek režisierių ir grupių vadovų – buvo labai prasmingas. Norėtusi visiems šitiems žmonėms tarti didelį ačiū už tai, ką jie daro, nes yra nepaprastai svarbu, kad jaunimas, o ir visos kitos kartos, jaustų tą Lietuvos dvasią, gyventų su ja, prisimintų Lietuvą, kad ir būdami tolokai nuo jos. Aš manau, kad tai yra puikus tiltas tarp pasaulio Lietuvos ir Lietuvos ir tikrai tikiu, kad netrukus laukia nauji susitikimai, galbūt Lietuvoje, kur mes pratęsim šitas šventines akimirkas.

Kuo Amerikos lietuvių diaspora svarbi Lietuvai?

Aš savo kalboje paminėjau (sveikindamas šventės dalyvius – L.V.), kad lietuviai turbūt jau nuo pat pirmosios emigracijos bangos Jungtinėse Amerikos Valstijose buvo energingi ir siekiantys gyvenimo tikslų naujakuriai. Todėl iš karto pradėjo steigtis parapijos, spaustuvės, atvyko daug tokių Lietuvos šviesuolių, kurie vėliau vaidino svarbų vaidmenį mūsų Nepriklausomybės atkūrimo istorijoje, tarp jų ir Jonas Basanavičius. Tiesą sakant, net ir mano šeima turi tam tikrą sąsają. Mano senelis iš mamos pusės atvyko į Ameriką su viena pirmųjų emigracijos bangų dar prieš Pirmąjį pasaulinį karą ir sunkiai dirbo anglies kasyklose. Po to, sukaukęs tam tikrą kapitalą, nusipirko Lietuvoje malūną ir sugrįžęs jame darbavosi. Tas malūnas dar ir šiandien stovi sutvarkytas, vienas iš labai nedaugelio vakarų pakrantėje, jei ne vienintelis, o man tai yra ženklus se-

nelio palikimas ir savitiška jungtis su tais laikais.

Vienas iš diasporos indėlių į Lietuvos nepriklausomybės kovas buvo patriotų, pasiruošusių žygiams dėl tėvynės, ugdytas. Doktorės Nijolės Bražėnaitės vardu dėkoju Jums už įvadinį žodį mūsų knygai „Apie anuos nepamirštamus laikus: Juozo Lukšos-Daumanto ir Nijolės Bražėnaitės susirašinėjimas“. Man įdomu sužinoti, kodėl Jūs tokį ypatingą dėmesį skiriate Juozo Lukšos ir Nijolės Bražėnaitės istorijai ir Juozo Lukšos palaikų paieškoms?

Aš šališkas šito žmogaus didvyriškumui, nes jis turėjo pasirinkimą. Pasirinkimą tokį, sakyčiau, paprastą, gyvenimišką, – pasilikti su savo mylimąja, gyventi laisvoje valstybėje, kurti savo gyvenimą, mėgautis juo. Bet, nepaisant to, jis pasirinko daug sunkesnį, daug pavojingesnį kelią – grįžo į Lietuvą ir čia pasitiko savo lemtį. Tokių žmonių didvyriškumas negali neįaudinti, todėl pirmiausiai mane tai palietė kaip žmogų ir dėl to norėjosi padaryti daugiau. Norėjosi, kad šito žmogaus žygdarbis būtų plačiau žinomas, kad mes prisimintume jį, nuolat prisimintume jo auką, nes tai tikrai buvo labai prasminga auka, kuri mus atvedė į Kovo 11-tąją. O Nijolės Bražėnaitės pasakota istorija tik suteikia dar daugiau spalvų tai meilės ir gyvenimo istorijai. Nijolė man tapo labai artima, nes teko lankytis jos namuose 2019 metais. Aš tai darau iš visos širdies ir laikau tai net ne pareiga, bet dideliu malonumu. (Šio vizito pas Nijolę Bražėnaitę jos namuose Sparkill, New Yorke, metu Prezidentas pranešė jai jautrią žinią, kad jis pasiryžęs dėti visas pastangas suteikti galimybę istorikams surasti Juozo Lukšos-Daumanto palaikus. O mudvi tuo metu

Iškilmingos šv. Mišios buvo aukojamos Šv. Andriejaus bažnyčioje.

nusprendėme, kad jau atėjo laikas išleisti judviejų meilės laišku knygą. Prezidentas parašė knygos įvadinį žodį – L.V.)

Gal truputį nukrypsiu nuo temos, bet ar Jūsų šeimoje buvo partizanų, kovojusių Žemaitijoje?

Taip, dalyvavo, bet ne mano artimiausi giminės, o tolimesni.

O toje šeimoje, kurią aš žinau, visi nepritarė tai baisiai sovietinei valdžiai.

Užsiminiau apie tai, nes prieš penkiolika metų, kai užrašinėčiau partizanų prisiminimus Lietuvoje, aptikau ir Jūsų pavardę...

Radote Nausėdą... Taip, žinau, bet tai yra šiek tiek tolimesni giminės.

Viena iš šių metų Šokių šventės temų – diasporos tema, Amerikos lietuvių sugrįžimas į Lietuvą. Kuo mes galėtume prisidėti ir kaip kartu galime kurti Lietuvos ateitį?

Aš manau, kad Jūs galite prisidėti gera valia. Daug kas kalba apie finansus, investicijas, apie kitokius dalykus – tai irgi yra svarbu. Bet šiandien turime tiek daug žmonių, dirbančių įvairiose srityse, sukaupusių įvairių patirčių, kad čia svarbiausia ne pinigai, čia tiesiog žmonių gera valia, noras prisidėti prie valstybės kūrimo. O ir Lietuva yra labai sustiprėjusi, labai pažengusi, todėl manau, kad dabar yra pats tinkamiausias momentas. Lietuvai trūksta rankų ir geros valios bei minčių, idėjų, kurias galėtų mūsų diaspora suteikti. Todėl mums reikia padaryti dar daugiau darbų, kad tie tiltai, tie grįžimo tiltai arba judėjimo tiltai būtų tvirtesni, stipresni. Tikiu ir labai optimistiškai žvelgiu į ateitį. Matau, kad viskas bus gerai ir tikrai sukursime tokią valstybę, apie kurią visi svajojame.

Prezidentas šokėjų būryje.

Roberto Dačkaus nuotraukos

Ačiū Jums už pokalbį.